

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΑΠΟΡΩΝ

Ο Πανδογος Οδυσσεύς μου στέλλει ως πρώτη εισφορά του λεπτά 50 και μου συμπλήρωσε...

Ωραίες επιστολές μου έστειλαν αυτήν την εβδομάδα οι εξής: Έβελίνα, Φωνή της Πατριδος...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Εργάζονται: Ο Πίθηκος της Λύρας του Αρίστου. Πού κρύπτεται ο ηρωϊσμός του Δοξασιμένου Ρήνου...

Απορρίπτονται: Το ψευδώνυμό μου (Άντων). Το φθινόπωρο (Κοιόν). Τρεις άνταχοι (Ακατάλληλον)...

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά επιθυμούν να ανταλλάξουν: το Στενημαχιώτικον (0) με Τέλλον

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια του 152ου Διαγωνισμού Λύσεων Αυγούστου - Νοεμβρίου.

Αί λύσεις γίνονται δεκταί μέχρι της 13ης Δεκεμβρίου. Αλλά και περαν της προθεσμίας ταύτης, έρ' όσον δεν θα έχουν ακόμη δημοσιευθή.

584. Δεξιγράφος

Έν αριθμό σε πρόβσει Δισόλλαθη κολλώ, Κ' ένα τραγούδι γίνεται Όπου το ψάλλον δύο.

585. Λογοπαικτικώς Συλλαβόγραφος

Άν με ρώ γραφθή το πι; Μιά βασίλισσα θα πη; Παλατιά και τραγική.

586. Μεταγραφμματιός.

Άν τή ει τή κάμη; Ήτα, Άπ' αυτό που δείχνει; λυτα, Θά δεχθής με άπονα Μιά καλή διαγαματιά.

587. Μωσαϊκόν.

Λείψη, Μέυσης, Πηγεύς, Όδεος; και Άξίος; Από ένα των βασιλείων Κι' άλλο ένα σχηματίζου.

588. Τρίγωνος.

Όρα του έτους. Επίθετον. Μετωρ. φαινόμενον. Ζών τριαικτικόν. Σύνδεσμος. Εύφωνικόν.

Και καθέτω; τή ζίζα. Έστάλη υπό του Οδείου Άνέμου

Άρζαν, Νηραιωτοπούλαν, Φωνή της Πατριδος, Φούλαν. Ήρωα του 1913, Διαβολάκι...

Η Διαπλάσις άσπάζεται τους φίλους της: Ζακύνθινω Άκρογιάλι (έστειλα.) Κυπριακόν Αίσθημα...

Έστειλε με τήν 24ην Οκτωβρίου άπακνήσω εις τήν προαχί.

Έστειλε με τήν 24ην Οκτωβρίου άπακνήσω εις τήν προαχί.

589. Έπιγραφή.

Ζητείται ή άνάγνωσις τής έπιγραφής ταύτης: Έστάλη υπό Έδωσταίου Μανολοπούλου

590. Κρυπτογραφικόν.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 5 = Άθηναίος στρατηγός. 2 9 9 0 = Άρχαία βασιλοπάσις.

591. Ποιικίλη Άκροστιχίς.

Τή πρώτον τής προίτης των κάτωτι ζητούμένων λέξεων, τή δεύτερον τής δευτέρας, τή τρίτον τής τρίτης και όστω καθέξης, άποτελούν καρπόν του χειμώνου;

592. Φωνηεντόλιπον

ζμ-ρ-μλλν * -χρδς-σρν

593. Γρίφος

λου :: ο :: ο 1 1 κώπη αζ εως 1 1 μς :: ο :: ο 1 1

ΛΥΣΕΙΣ

των Πνευματ. Άσκήσεων του φύλλον 35. 430. Πύρρον (πύρ, ρόν.)-431. Αίξ (ε, ζ; [η.] - 432. Μέλος-έλος.-433. Όλδος-Βόλος.

Ο «Μικρός Μεταναστής» είχε ώραιος. (6 Μικρός με τή να-στ' εις εις-ώραι-ός).

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ όσον αι λύσεις, άδιακρίτως φυλλαδίου, έλήφθησαν από 14-20 Οκτ.

ΑΘΗΝΩΝ: Σπ. Α. Μάμος, Εθνομαιικός Πάλεμος, Ένας χορός ύπογραφήν, Β. Α. Άγωνα...

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Όλον των άνωτέρω τή δνόματα έτέθησαν εις τήν κληρονομία και έληφθησαν οι εξής δύο: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΥΘ. ΛΑΧΑΝΑΣ εν Άμφισση, ΕΦΗ Μ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΑΚΗ εν Σόφω...

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ ΤΩΝ ΤΟΜΩΝ

Άδρον Δραχμών 7 εως 32,30

Οι έγγραφομένοι νέοι συνδρομηται εις τήν «Διάπλasiν» διά τή 1916 πρό τής 1ης Δεκεμβρίου ε. ε., καθώς και οι άνανεούντες πρό τής 1ης Δεκεμβρίου ε. ε. τήν συνδρομήν των διά τή 1916, έχουν τή προνόμιον ναγοράσουν τους τόμους τής «Διαπλάσιως» των έτών 1899 εως 1905, όλους μαζί ή χωριστά...

Αί άνω τιμαί εινε διά τους παραλαμβάνοντας τους τόμους εν τού Γραφειω μας. Οι παραγγέλλοντες να σταλούν ταχυδρομικώς πρέπει να προσθέτουν διά ταχυδρομικά τέλη έκάστου τόμου λεπτά 50 οι εν τώ Έσωτερικώ και δε. 1 οι εν τώ Έξωτερικώ.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου τής Παιδείας ως τή κατ' έξοχήν παιδικήν περιοδικήν σύγγραμμα, άληθείς παρασχόν εις τήν χώραν ήμων ύπερησίας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ως άνάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

Table with subscription rates: ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ, ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

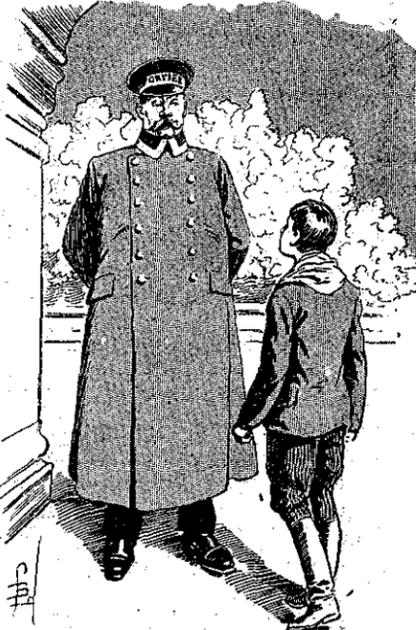
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. (Συνέχεια)

Ο Ραούλ εύχαρίστησε τόν καλόν άνθρωπον και άφού ήπιεν ένα ρώμι (*) πού τού προσέφερον ο φίλος του εις τή ποτοπωλείον τού εργοστασίου, διά να συνέλθη από τās τώσας συγκινήσεις, έφυγε με χαράν τρελλήν.

Μόλις διήλθε τήν γιγαντιαίαν αύλήθραν τού Ψυχοσφαγείου κ' εύρέθη έξω, τού έφάνη ότι άνέπνεε καλλίτερα. Εις τή ώρα που μάχουσα, τή χρώματα επανήλθον άμέσως.

Άλλά πού θά επήγαινε. τί θά έκαμνε τώρα; Μίαν μονήν έλπιδά σωτηρίας είχε:

(*) Τόσ εικόνα προηγ. φύλλου, σελ. 374.

Και τί τήν θέλεις εσύ, τήν μίς Μπρίτζ;... (Σελ. 381 στ. γ')

Να επανέρρη τήν μίς Μπρίτζ. Θα τής διηγηίτο τήν νέον κακούργημα των πρώτων φίλων της και συγχρόνως θα εξητούσε τās συμβουλās της και τήν προस्ताσίαν της.

Εάν δέ ή μίς Μπρίτζ δεν ήτο πλέον κλέπτρια, ο Ραούλ ήμπορούσε κάλλιστα ν' αναλάβη τήν θέσιν του πλησίον της. Θα ήτο τόσον εύτυχής να ύπηρετῆ τήν αγαθήν, δυνατήν και ώραιάν Άμερικανίδα!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. ΔΩΡΕΑ ΕΙΣ ΤΟ ΓΑΛΛΙΚ. ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ Η Μίς Μπρίτζ

Ίδου και πάλιν ο Ραούλ πλανώμενος εις τους δρόμους τού Βουένος-Άύρες, άλλ' άπορατισμένος αυτήν τήν φοράν νανάλαθη τήν επάγγελμα τού έφημεριδοπώλου, τή όποιον τού εφαινετο πολύ έλαφρότερον τώρα πού έγνώρισε τήν κόλασιν τού Στραγγιέλου.

Ο μικρός ανεζήτει τόν Βελάσκον εις τās διάφορα καφενεία των κέντρων, όταν έξαργα, χωρίς να τή ένοήση, εύρέθη εις τή παζέο ντε Τζούλις, εις τόν ώραϊον εκείνον περίπατον, τόν όποιον είχε γνωρίση από τήν πρώτην ήμέραν πού έπατήσε τήν πδι του εις τήν Άργεντινήν.

Και τή πρώτον πράγμα πού είδεν εκεί, ήτο μία πελωρία έπιγραφή, με χρυσά γράμματα επάνω εις ένα άσπρον τοίχον, ή όποια έλεγε: Η Λάζα Ότέλ.

Εύρίσκειτο τρώντι εις τή όπισθεν μέρος τού μεγάλου αυτού ξενοδοχείου, τή όποιον τόν έκαμαν άμέσως να ένθυμηθῆ τήν Μίς Μπρίτζ.

Ω, αν ή πρώην κυρία του ήτο τώρα

Μ' αυτά, μικρέ μπού, εινε πολύ δυσάρεστα!... (Σελ. 382 στ. β')

εις τή Βουένος-Άύρες!... Όταν τόν άπεχαίρητε, τώ ειχε συστήση να ύπάγη να τήν εύρη εις τή Η Λάζα Ότέλ, άφού έξαργύρωνε τή γραμματίον του. Άλλά θα επέτρπεφε τήν από τή ταξείδι, τή όποιον θα έκαμνε πρώτα εις τήν Καρολίαν;

Άλλά και αν εύρίσκετο εκεί, ποίαν ύποδοχήν θα τού έκαμνε τώρα πού επέστρεφε πτωχός; Η πρόσκλησις δεν άκηρύνετο προς τόν πλούσιον, τόν εκατομμυριούχον Ραούλ; Άλλ' ιδου ότι ο εκατομμυριούχος αυτός δεν ειχε σήμερον πεντάραν!...

Με όλους αυτούς τους φόβους, ο Ραούλ δεν ήμπόρεσε νακατανικήση τήν έπιθυμίαν του. Ίδον ήθελε να ξαναϊδῆ τήν Άμερικανίδα και να τής διηγηθῆ τās ένδιαφέροντα πού τού συνέβησαν απο τήν ήμέραν πού τήν άφισε!...

Εις τήν είσοδον τού Η Λάζα Ότέλ έστέκετο ένας μεγαλοπρεπέστατος θυρωρός, γεμάτος γαλιόνια. Ο Ραούλ τόν ήρώτησε δεξιώς, αν ήτο επάνω ή Μίς Μπρίτζ.

Και τί τή θέλεις εσύ τήν μίς Μπρίτζ; τού έφώναζεν άποτόμως ο ύπηρέτης.

Να τής μιλήσω, άπεκριθη ο Ρα

ούλ. Σας παρακαλώ να τής πείτε, ότι ήλθα, γιατί με περιμένει.

Και μόνον πού δεν έλαβε την απάντησιν πού εφοβείτο «ή μίς Μπρίτζ δεν είναι τώρα εδώ», ήρκατε ναποδώτη εις τόν μικρόν όλον του τού θάρρος και σχεδόν όλην του τήν ευθυμίαν. Και με ύψος ανθρώπου συνηθισμένου να ταξιδεύη και

«Η νεάνις συνεπλήρωσεν ένα τσέκ...» (Σελ 383 στ. α.)

να καταλύη εις τα πλουσιώτερα ξενοδοχεία, εξήτησεν από τόν θυρωρόν ένα κομμάτι χαρτί, έγραψεν επάνω τόνονά του και, τείνων τού αυτόσχέδιον αυτό επισκεπτήριον, τόν διέταξε :

— Πήγαινε το άμέσως στην μίς Μπρίτζ !

Τό ύψος αυτό έθαυματουργήσε. Μετά τινας στιγμάς, ένας άλλος υπηρέτης, θαλαμηπόλος αυτός με φράσκο, ήλθε και άνήγγειλεν εις τόν Ραούλ ευγενέστατα, ότι ή κυρία τόν έπερίμενε.

«Η φωνή τής τιμής.

Ο μικρός ειπήλθε συγκεκινημένος εις τού σαλονάκι, όπου ή Αμερικανίς, φορούσα ένα κομψότατον λευκόν πενιόυναρ, κατεγίνετο να γράψη επιστολάς, ενδ' πλησίον της, εξήπλωμένος εις μίαν κρουνιστήν πολυθρόναν ο Σερ Ράλφ εκάπνιζε τού σιγαρέττον του, Μία έφημερίς, πεσμένη δίπλα του, έμικτυρούσεν ότι είχε κουρασθή να τήν κρατή...

— Πώς ; γύρισες κηλόα, μικρό μ. π. ού ; άνέκραξε φαιδρώς ή μίς Μπρίτζ, βλέπουσα τόν πρώην υπηρέτην της. Είπαι πολύ καλός πού ήλθες να μ' επισκεφθής άμέσως. Φοβούμουν μήπως τού εκατομμύριό θά σ' έκαμνε να ξεχάσης τας υποσχέσεις σου.

Ο Ραούλ απεράσισε να τήν βγάλη άμέσως από τήν πλάνην της,

— Δεν έχω εκατομμύριό ! ειπε περιλύπως.

— Μπα ; εξεφώνησαν συγχρόνως ή μίς Μπρίτζ και ο Σερ Ράλφ τί συνέβη ; σούκλεψαν πάλι τού λαχείτο ;

— Όχι, αλλά ήταν ψεύτικο, απέκρίθη ο μικρός.

— Ω, διάβολε ! άνέκραξεν ή Αμερικανίς. Άσχημο αυτό...

— Πολύ άσχημο ! προσέθεσεν ο σερ Ρόλφ.

Άλλ' αυτό ήτο όλον του τού ενδιαφέρον. Μετ' όλίγον εκλείπει τά μάτια κ' εξηκολούθητε να κουνιέται εις τήν πολυθρόνα του.

Ο Ραούλ διηγήθη τότε εις τήν πρώην κυρίαν του, όλας τας λεπτομερείας τής φοβεράς του άπογοητεύσεως, τήν ακηνήν τής Τραπεζής, τήν εγκατάλειψιν του από τόν Δόν Κάρολον και τούς φίλους του, τήν βραχείαν διαμονήν του εις τού εργοστάσιον τού Νουέβο-Κολόν και τού έκεί διαπραχθέν έγκλημα του Ζό και τού Λό, τούς όποιους κατώρθωσε να παραδώτη εις τας χείρας τής δικαιοσύνης.

Διαρκούσης τής διηγήσεως, ή Αμερικανίς εφαινετο πολύ μελαγχολική, και άμα έτελειώσεν ο μικρός, έσκέφθη μίαν στιγμήν, τού έπιστασεν έπειτα και τά δύο χέρια και με άληθινήν συγκίνησιν τού ειπε :

— Μ' αυτά, μικρό μ. π. ού, είναι πολύ δυσάρεστα, πολύ λυπηρά. Και τί θά γίνη τώρα ;

— Θα πιάσω τήν παλιά μου τέχνη, απεκρίθη ο Ραούλ, θά πουλώ πάλι έφημερίδες.

— Ω, νό ! εξώναξεν ή μίς Μπρίτζ. Αυτό δεν είναι για σένα.

— Άλλά τί να κόμω ;

Η Αμερικανίς εκέκωθη πάλιν όλίγας στιγμάς, έρριψε μίαν ματιάν εις τόν σερ Ράλφ, ο όποιος εφαινετο κοιμώμενος, και τέλος απεράσισε να όμιλήση.

— Διατί, ειπε με κάποιον στεναγμόν, να μην έλθης πάλι μαζί μας ; Πάντα χρειάζεσθε κάποιον δια τάλογα, δια τά όπλα...

Ο Ραούλ δεν τήν άφισε να τελειώση.

— Μίς Μπρίτζ, ειπε, δεν άνεβάλλα για τήν καλωσύνη σας και τού ήξευρα πώς θά μου κάνατε αυτή τήν πρότασι. Άλλά ήλθα, άποφασισμένος να τήν άρνηθώ.

— Γιατί ;

— Μή με ρωτάτε !

Η Αμερικανίς εδάγκασε τά χείλη της με τά μικρά της μίτερά δόντια. Τά μάτια της ήττραψαν, όπως κάθε φοράν πού εύρισκετο ένώπιον κινδύνου ή δυσκολίας. Και άτενίζουσα τόν μικρόν, τω ειπε καθαρά, σταθερά :

— Θέλω να μού πής, γιατί άρνείσαι να εισέλθης εις τήν υπηρεσίαν μου. Έχεις κανένα παράπονο ;... σε κακομετεχειρίζοντο ;...

— Ω όχι, μίς ! Δεν είναι αυτό.

— Τί άλλο λοιπόν ;

— Δεν μπορώ να σού τού πω.

Η μίς Μπρίτζ άγρίασε, τά μάτια της ετόξευσαν άστραπάς, αλλά συνεκράτηθη και ειπε με τήν ήρεμωτέραν της φωνήν :

— Δεν θέλεις ναποτελής μέρος μίς συμμορίας κλεπτών, Ραούλ ;... φοβάται τούς χωροφύλακας, τήν φυλακήν ;...

— Δεν φοβάμαι τούς χωροφύλακας, μίς Μπρίτζ, υπέλαβεν ο μικρός μόνο...

— Τήν ιδέα ότι θά ώρελήσαι και σύ από τής κλεψίης ;

Ο Ραούλ έτκνυε τού κεφάλι του και έπειτα, σιγά, εις τού αυτί σχεδόν τής Αμερικανίδος, έψιθύρισε :

— Ναί... τού βρήκατε... Άν ξέρατε πόσο θά ήμουν εύτυχής, αν είχατε άλλο έπάγγελμα !... Η ιδέα ότι είσθε μία κλέφτρα, συνένος εκείνων τών κακούργων, τού Ζό και τού Λό, σας τόσο εύμορφη, τόσο έξυπνη, τόσο δυνατή... μού είναι άνυπόφορη !... Όταν συλλογίζομαι, ότι κινδυνεύετε και σεις να φυλακισθήτε μιά μέρα σαν εκείνους, τρέμω από φόβο και άγανάκτησι. Ω, μίς Μπρίτζ ! Γιατί να είσθε μία κλέφτρα ; Και όμως εκείνη τήν ήμέρα, στο κ. α. μ. ο, μού είχατε πη πώς είσθε έλεύθερη και πώς θαφίνετε εκείνους τούς παληανθρώπους...

«Ο Ραούλ έώραξε τήν χείρά της...»

Η παράκλησις αυτή, ή τόσο απλή, τόσο άφελής, τόσο συγκινητική, προφερομένη με θάρρος από τού παιδί εκείνο, είχεν άπροσδόκητον άποτέλεσμα. Άντι να θυμώση, άντι ναποδώξή τόν μικρόν αύθάδη, ως εφοβήθη κατ' αρχάς ο Ραούλ, ή μίς Μπρίτζ έσηκώθη και άπεκρίθη :

— Μά μ. π. ού, σ' εύχαριστώ πού μού μίλησες έτσι, γιατί με κάνεις τώρα να πάρω όριστικώς μίαν άπόφασι, πού τή συλλογίζομαι πρό πολλού. Ούτε ή

οικογένειά μου, ούτε ή άνατροφή μου, ούτε αι κλίσεις μου με προητοίμασεν δια τέτοιο έπάγγελμα. Έτσι, από ιδιοτροπία, από άποστροφή στο κοινό και στο συνειθισμένο, κατήτητά να γίνω κλέφτρα και να συναργάζομαι με κακούργους σαν τού Ζό και τού Λό. Εύτυχώς κατώρθωσα να τούς ξεφορτωθώ. Τώρα είμαι έλεύθερα και όχι μόνον δεν με δεσμεύει πιά ο λύγος πού τούς έδωσα να τούς βοηθώ εις τά έγκλήματά των, αλλά θά παραιτηθώ και άπ' όλα τά κέρδη πού μού έδωσαν αυτές ή κλεψίης.

Τότε έστράφη προς τόν άδελφόν της, ο όποιος εξηκούσθαι να κινιζεται με ήμίκληστα μάτια, και τού ειπε :

— Ράλφ, μού δίνεις, σε παρακαλώ, τού καρνέ μου τών τσέκ ;

Ο Αμερικανός έσηκώθη με κόπον, ειπήλθεν εις τού παρακείμενον δωμάτιον κ' επέστρεψε με τού βιβλιάριον πού τού εκήτησεν ή αδελφή του.

— Πόσα χρήματα δικά μου έχω στην Τράπεζα ; εξηκούσθηεν ή μίς Μπρίτζ.

— Πενηνταδύο χιλιάδες πιάστρα ! απεκρίθη άδιστακτως ο Σερ Ράλφ.

— Πολύ καλά.

Η νεάνις εκάθητε πρό τού γραφείου της και συνεπλήρωσεν ένα τσέκ, ενδ' ο άδελφός της, παρά τήν συνήθη του άπάθειαν, παρηκούσθαι τά κινήματά της με κάποιαν άνητυχίαν.

«Η δωρεά

Άφού έτελειώσε τού γράψιμον, ή μίς Μπρίτζ εκάλεσε τήν θαλαμηπόλον και τής ειπε να τής στείλη τόν διευθυντήν τού ξενοδοχείου.

Τού σοβρόν αυτό υποκείμενον ένερανίσθη μετ' όλίγα λεπτά.

— Κύριε διευθυντά, τόν ήρώτησεν ή μίς, μπορείτε να μού πής, ποίον είναι τού καλλίτερον από τά φιλανθρωπικά καταστήματα αυτής τής πόλεως ;

Ο διευθυντής εξεπλάγη κατ' αρχάς από τήν άπρόοπτον ερώτησιν, άλλ' έπειδή ήτο Γάλλος, απεκρίθη στο β. β. ο :

— Τού Γαλλικόν νοσοκομείον, μίς Μπρίτζ, είναι τού καλλίτερον.

— Πολύ καλά, εξηκούσθηεν ή Αμερικανίς, χωρίς να διστάση στιγμήν. Θα μού κάμνετε τήν χάριν, κύριε διευθυντά, να στείλετε αυτό τού τσέκ εις τόν ταμίαν τού Νοσοκομείου, ως δωρεάν άνώμυον. Άκούστε, κύριε διευθυντά ; άνώνυμον !

Και συγχρόνως έτεινε τήν έπιταγήν προς τόν διευθυντήν, ο όποιος τήν εκύταξε χωρίς να τολμά να τήν πάρη. Τήν στιγμήν εκείνην παρενέβη ο Σερ Ράλφ.

— Αγαπητή μου αδελφή, ειπε, μού φαίνεται ότι σήμερα είσαι λιγάκι... πώς να τού πω ;... νευρική. Και φοβούμαι, ότι θά κάμης καμιά άνοησία.

Η μίς Μπρίτζ ήρκέσθη να ύψώτη τούς ώμους της.

— Πάρτε αυτό τού τσέκ, διέταξε τόν ξενοδόχον, και πηγαίνετε τού άμέτως στο Νοσοκομείον !

Ο Σερ Ράλφ, βλέπων ότι τού άττειον έγίνετο σοβαρόν, απεράσισε να εξέλθη από τήν συνήθη του ουδετερότητα.

— Μή τού πάρτε ! διέταξε και αυτός τόν ξενοδόχον.

(Έπειτα συνέχεια).

ΑΘΗΝΑ ΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ Ο ΕΝΤΟΜΟΛΟΓΟΣ

Αγαπητοί μου.

ΙΣ τήν Γαλλίαν απέθανεν έσχάτως ένας διάσημος έντομολόγος ο Έρρίκος Φάμπρ, προδηγίανός. Έξησεν ενενήντα χρόνια και τήν μακράν αυτήν ζωήν τήν έπέρασεν εις τήν εξοχήν του, εις μίαν βίλλαν και εις τόν κήπον τής βίλλας αυτής, εξήπλωμένος με τήν κουλίαν εις τού χώμα, δια να παρατηρή τά προσφιλή του έντομα. Άλλά όχι, ειπα υπερβολήν. Έσηκώνετο κιάλα δια να γράψη εκείνα πού παρατηρούσε. Έγραψε τώντι διάφορα βιβλία, επιστημονικά συγχρόνως και ποιητικά, ικανά να κάμουν προσιτήν εις τούς πολλούς τήν ξηράν επιστήμην και να κινούν ζωηρόν τού ενδιαφέρον πρός τήν θαυμασίαν ζωήν τού έντόμου.

Μεταξύ αυτών, τά Απομνημονεύματα Έντομολόγου θεωρούνται άριστούργημα. Τελευταίως, πρό δέκα μόλις έτών, ο μέγας επιστήμων, τόν όποιον εθαύμαζαν μόνον οι επιστήμονες, έγινε γνωστός και εις τού κοινόν. Μία ώραία έορτή διοργανώθη πρός τιμήν του, επ' εύκαιρία, νομίζω, τής ογδοηκοστής επέτειου τών γενεθλίων του. Και σήμερα, με τόν θάνατόν του, αι γαλλικαι έφημερίδες, αν και τόσον άπησχολημένοι από τόν πόλεμον, πολλά άρθρα αφιέρωσαν εις τόν Έρρίκον Φάμπρ, πού τόν θρηνούν ως μίαν δόξαν τής συγχρόνου Γαλλίας και τής παγκοσμίου επιστήμης.

Ένώ εδιάβαζα εν άπ' αυτά τά άρθρα, μού εγεννήθησαν μερικαι άναμνήσεις και μερικαι σκέψεις. Για σάς. Η Έντομολογία δεν είναι άρα γε μία από τας ώραϊοτέρας επιστήμας ; Διατί λοιπόν τόσο όλίγοι αφιερώνοντα εις αυτήν ; Εις τήν Έλλάδα έξαρνα, ένας μόνον έντομολόγος υπάρχει, και αυτός όχι καθ' αυτú ειδικός : ο κ. Νικόλαος Αποστολίδης, καθηγητής τής Ζωολογίας εις τού Πανεπιστήμιον. Και όμως εις

τόν τόπον μας, με τού γλυκύ του κλίμα και τήν άφθονίαν τών έντόμων, ένας άρωσιωμένος επιστήμων θά ήμπορούσε να κόμη τας περιεργότερας παρατηρήσεις και να δοξασθή, αποκαλύπτων άγνωστα. Τήν Έντομολογίαν είμπορεί εξαίρετα να καλλιεργή κ' ένας ποιητής. Αποδειξίς, ότι ο μέγας βέλγος ποιητής Μωρίς Μαίτερλιγκ είναι και μέγας έντομολόγος, μελετήσας κυρίως τήν ζωήν τών μελισσών, τών σφηκών και τών μυρμηκων, τού δε σύγγραμμά του «Αι Μελίσσαι» είναι όχι μόνον μία πολύτιμος συμβουλή εις τήν Έντομολογίαν, αλλά και εν από τά τερπνότερα και ποιητικώτερα βιβλία, πού είμπορεί ναπολαύση κάθε φιλαναγωγότης.

Όλα τά παιδιά, προπάντων ότα ανατρέφονται εις τήν εξοχήν ή έχουον σπιτι με κήπον, είναι μικροί έντομολόγοι. Τήν ζωήν τών έντόμων τήν παρακολούθουν από κοντά. Τά ενδιαφέρον οι μύρμηκες οι κάμπιες, τά σκουλήκια, οι άράχνες, οι κύνθαροι, οι τέτιγες και προπάντων οι πέταλοϋδες. Και έγω άνετράσθη μετά εις ένα κήπον κ' ένθυμούμαι, ότι πολλάς ώρας καθ' ήμέραν έπερνούσα σκυμμένος επάνω από τήν τρούαν μιάς μνηκρωληγας. Άλλοι έπρόσεχα να ίδώ πώς βγαίνουν από τού ποσά μισό τους οι τέτιγες ή παρεφύλαττα τού βράδυ, έως να φανούν αι πελώρια εκείναι πεταλούδες τής νυκτός, πού κινούν με κόπον τά μεγάλα βελούδινα πτερά των και πετούν μόλις εις τού ύψος τών θάμνων. Οσάνκις, κάτω από τά φύλλα, ανεκάλυπτα μίαν λαμπράν οικογένειαν πυγολαμπίδων, ήμουν ικανός να ξεχάσω και τήν θραδυνήν μου πείναν ή νύσταν ή δε ανακάλυψις μίς πολυχρώμου ζήνας μετά εις ένα τριαντάφυλλον, μού έπροξενούσε τούτην χαράν, ως εάν εύρισκα μαργαριτάρι μετά εις στρείδι. Όλα σχεδόν όσα γνωρίζω περί τής ζωής τών έντόμων, τά έμαθα εις τόν κήπον μου, όταν ήμουν ένα περίεργο παιδί, παρατηρών, παίζων, κυνηγών, συλλέγων. Και αν αυτή ή παιδική περιέργεια, αυτό τού ενδιαφέρον, εξηκούσθαι όλίγα άκόμεν χρόνια, θά εγινόμεν κ' έγω, χωρίς να τού καταλάβω, ένας τέλειος έντομολόγος και θά ήμπορούσα να γράψω πολλά.

Δυστυχώς, τού ενδιαφέρον χάνεται βαθμηδόν με τήν ήλικίαν. Ολίγα παι δια εξακολουθούσιν και άφού μεγαλώσουν, ναγαπούν, όπως ο Φάμπρ τά έντομα και να τά παρατηρούν. Έν τούτοις δεν θά έκαμαν άσχημα αν ένεμεναν μερικά μέχρι τέλους. Η Έντομολογία, ή όποια τόσον όλίγον καλλιεργείται εις τήν Έλλάδα, είναι ώραία επιστήμη, τερπνή, ποιητική και, όπως κάθε άλλη, ικανή να νταμείψη τόν μύστην της και να τόν δοξάση.

Σας άσπάζομαι. ΦΑΙΔΩΝ

Η ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'. (Συνέχεια).

— Άστειεύεσθε;
— Καθόλου! Ο ρόλος σου ήτο απόλυτα να παρουσιάσθης μαζί μου, στο πλεύρο μου, την κρίσιμη στιγμή που σταματήσαμε το πλοίο. Γιατί πρέπει να ξέρης, ότι ο αρχηγός της δημοσίας ασφαλείας του Λονδίνου δεν μου ομοιάζει μόνον καταπληκτικώς, — έννοω, όπως είμαι μεταμορφωμένος τώρα, — αλλά και συνδεύεται πάντοτε από τον υιόν του, ένα νέον της ηλικίας και του αναστήματός σου. Έννοεις τώρα γιατί μου ήσουν απαραίτητος;
— Έννοω, έψιθύρισεν ο Μωρίς, κλίτων την κεφαλήν τώρα έννοω...
Κ' έξηκολούθησεν από μέσα του:
«Αλλά δεν είναι πολύ άργα για να διορθωθώ το κακόν, Έλπίζω, ότι ο κ. πρόεδρος των Άνικητών θα μετανοήσῃ πολύ

Ένας από τους ανθρώπους μου, που έχει ακριβώς το αναστήμα σας και που θα το ελθῃ, σαν κομμένη άπάνω του, ή χρυσοκέντητη στολή σας, θα σας αντικαταστήσῃ.
— Κακούργε! ληστοπειρατή!...
— Ήτυχάστε, πλοίαρχε, ήτυχάστε! Σεις πρέπει να δίδετε το καλόν παράδειγμα. Άλλως τε οί θυμοί δεν σας χρησιμεύουν εις τίποτε.
— Κακούργε! εγώ θα σου δείξω!
Άλλά χωρίς ν' ακούσῃ περισσότερα, ο Μάκ Βέιρρ έπῃρε την στολήν, το κασκέτον και μερικά ναυτικά εργαλεία του πλοίαρχου Σέλλιγκ, που ήσαν εις την καμπίνα του, και άπῆλθε κλειδώντας την θύραν.
Μετ' όλίγον ή θαλαμηγός έξεκίνητε. Οί θερμασταί και οί μηχανικοί, τρομοκρατηθέντες από τους ληστοπειρατάς ή παραπεισθέντες με την ύπόσχεσιν γενναίας άμοιθής, είχαν αναλάβῃ τας θέσεις των, έκτός δύο, οί όποιοί, άρνηθέντες να ύπα-

μίλησαν φαιδρῶς περί του δρομολογίου του «Καρχαρίας».
Άργότερα, ο κ. Μάκ Βέιρρ ήθέλησε να έπιτεσθῇ αυτοπροσώπως τόν έπίσημον, ως τόν έλεγεν, έπιβάτην του, τόν κ. Χόλκερ.
— Πόσα; τόν ήρώτησε ο Άμερικανός, μόλις τόν είδεν εις την καμπίνα του.
Ο κ. Μάκ Βέιρρ έκάρχησε.
— Όχι δά! είπε' μου προτείνετε χρήματα;
— Μάλιστα. Πόσα θέλεις;
— Ό! τά μαργαριτάρια σας φάνουν να με αποζημιώσουν διά τους κόπους. Όσον διά τά έξοδα...
Ήλθεν ή σειρά και του κ. Χόλκερ να γελάσῃ.
— Δεν εκάματε και τόσο καλή δουλειά, είπε, γιατί τά μαργαριτάρια που έχω στο πλοίο, είναι άπλῶς απομιμήσεις των αληθινών, που βρίσκονται όλοένα εις τά χρηματοκιώτια της Ουίνι-τεντ-Μπάνκ της Νέας Υόρκης.

— Τι θέλετε; ήρώτησεν ο κ. Χόλκερ άπαθῶς.
— Ίδού. Έπειδή δεν έχω φιλά, κ' έπειδή τά σπάνια μαργαριτάρια δεν είναι εύκολο να πωληθούν άμέσως σε καλή τιμή, θα σας παρακαλέσω να μου υπογράψετε ένα τσέκ, για να τῷ έξαργυρώσω στη Χάβρη, στο ύποκατάστημα της Ουίνιτεντ-Μπάνκ. Κι' άφίνω να όρίσῃ τῷ ποσόν ή γενναιοδωρία σας.
— Αυτό ήταν όλο;
— Μάλιστα. Μετά δύο ώρας, θα θέσωμε στη διάθεσί σας δύο βάρκες, δύο κάσες γαλέττα και... εις τῷ έλεος του Θεού!
Ο εκατομμυριούχος έλύθη και, συνοδευόμενος υπό του Μάκ Βέιρρ, έπέρσεν εις τῷ μικρόν γραφεϊόν, όπου είχε δεχθῇ τήν Άθιγγανίδα.
— Όρίστε τῷ τσέκ, είπε μετ' όλίγον, τεινων εις τόν πρόεδρον των Άνικητών τραπεζιτικῆν έπιταγήν διά τριακοσίας χιλιάδας φράγκα. Τῷ έκαμα «πληρωτέον εις τόν κομιστήν». Υποθέτω, ότι έτσι είναι καλλίτερα.
— Πολύ καλλίτερα! άπεκρίθη μετιδιών ο Μάκ Βέιρρ. Βλέπω, ότι έχω να

κάμω με αληθινόν τζέντλεμαν. Έ, καθένας τῷ δουλειά του. Σεις κερδίζετε χρήματα με διάφορες κερδοσκοπίες στο χρηματιστήριον. Εγώ πάλι σας τά κλέβω.
— Κάνετε πολύ καλά. υπέλαβεν ειρωνικῶς ο εκατομμυριούχος. Θα μου επιτρέψετε όμως να σας ζητήσω κ' εγώ μια χάρι;
— Έλευθερα! Είμαι στη διάθεσί σας.
— Προτίτερα, ένῷ οί φίλοι σας μ' έδεναν και με μετέφεραν στη καμπίνα μου, ένας άπ' αυτούς, που άν τόν ιδῷ, είμπορώ να τόν άναγνωρίσω, είχε τήν άδιακρισίαν να με φάξῃ και να μου πάρῃ μια θήκη μ' ένα πολύτιμο μαργαριτάρι που τῷ ήγόρασα πρό όλίγου. Επιθυμούσα πολύ να βρω αυτό τῷ μαργαριτάρι, γιατί τῷ προτιμῶ άπ' όλα τά άλλα.
— Θα σας τῷ βρω άμέσως! άπεκρίθη ο ληστής, κρυφογελῶν διά τήν άφέλειαν του Άμερικανού. Έχετε τόν λόγον μου.
Όταν ο Ουίλλιαμ Χόλκερ ήνώθη πάλιν με τήν οικογένειάν του, εις τά μάτια του έλαμπεν ή ιδέα τῷ εκδικήσεως.
«Καλά μου είπεν ή γρηά, έσυλλογι-

ζετο: Το μαύρο μαργαριτάρι φέρνει δυστυχία. Αλλά τώρα πιά δεν τῷ έχω εγώ, κ' είπα αρκετά 'ς εκείνον τόν κτηγόρα, ώστε να τόν κάμω να τῷ βάλῃ στο χέρι. Έ, όταν θα τῷ χῃ αὐτός στην τσέπη του γελέου του, ή τύχη δεν θα τῷ είνε τόσο ευνόικῃ. Φθάνει μόνο να τῷ βρῇ!»
(Έπεται συνέχεια) ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΤΟ ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΟ ΚΑΡΑΒΙ

Πόσες φορές με πόνιμ τον άγέρα
Δε διάβηκες τῷ ρέμα, έμοι κορόφι
Χωρίς τήν τόση δά να πάθουν βλάβη
Τά έξογια σου, χωρίς ν' άγγίξῃς έξοια!
Πόσες φουτοστίνες είδες κῆθε πέρα
Στά πέλαγα! Πόσες φορές οί κάβοι
Τόν Λόκιο σου άντικρούσαν να μῆν πάῃ
Τήν πάῃ με τῷ κῆμα, νύχτα-μέρα!
Μά έχτες σῆ Γέφυρα, που έπέγραψες πάῃ,
Τῷ ρέμα και τ' άγέρι έχοντας πόνιμα,
Σ' έροίξε τῷ νεφούσι σ' άκοροιάμι,
Κεῖ που δεν τῷ περιμένεις, — τι κοίμα!
Και τόρα βουλιαγμένο στο μουράγιο,
Για ταξείδια δεν έχεις πιά κουράγιο
(Χαλιδα) I. X. ΧΕΛΜΗΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

που μ' εδιάλεξεν ως ακούσιον συνεργόν.»
Οί Άνικητοί έφρόντισαν κατόπιν διά τους αίσχυματώτους των. Ο Άμερικανός, ή σύζυγός του και αἱ δύο του θυγατέρες μετεφέρθησαν εις τας καμπίνας των κ' εκλειδώθησαν. Διά περισσοτέραν ασφάλειαν, έποποθετήθη ένας φουρός εις τόν διάδρομον τῷ διαμερισματος εκείνου.
Μετά τούτο, οί άνδρες του πληρώματος ενεκλειώθησαν, δεμένοι καλά, εις τῷ υπόστρωμα έκτός τριών, οί όποιοί εδῆλωσαν άμέσως ότι ήσαν πρόθυμοι να υπηρετήσουν τους νέους των κυρίους.
— Μία σφαίρα στο κεφάλι, τους είπε ο κ. Βέιρρ. Ίδού τί σας περιμένει στο πρώτο κίνημα άνταρσίας. Άπεναντίας, αν μᾶς υπηρετήσετε πιστά, θάνταμειφθήτε γενναίως. Πηγαίνετε λοιπόν κ' έχετε ύπ' έψει σας ότι οί Άνικητοί κρατοῦν τῷ λόγο τους.
Ο πλοίαρχος Σέλλιγκ ήτο ο πλέον αδιάλλακτος. Άν και δεμένοι από κεφαλής μέχρι ποδῶν, δεν έπαυε να υβρίζῃ τους ληστάς και να τους άπειλῇ, ότι θα τους κρεμάσῃ όλους από τήν ύψηλοτέραν κεραϊάν τῷ πλοίου του.
— Πρὸς τῷ παρόν, έκάρχησεν ο Μάκ Βέιρρ, αναπαυθήτε όπως σας αξίζει.

κούσουν έμεναν δεμένοι εις τῷ υπόστρωμα.
Ο «Καρχαρίας» εζήληθεν από τόν Τάμεσιν, έχωρισθῆ από τῷ πλοηγόν και άνήχθη εις τῷ πέλαγος. Κανείς δεν υπεπετεύθη τῷ δρόμῳ, τῷ όποϊον εζετυλίχθη έντός του πλοίου.
Ένας άνθρωπος, με στολήν πλοίαρχου, έστέκετο πλησίον τῷ πηδαλιούχου. Πυκνός καπνός εζήρχετο από τῷ μικρόν φουάρο. Κι' ένας τζέντλεμαν, με ανοικτόν κοστοῦμι, περιεφέρετο εις τῷ κατάρτωμα κ' εφαινετο κατευχαριστημένος.
Ποίος ήμπορούσε να φαντασθῇ, ότι ο τζέντλεμαν αὐτός δεν ήτο ο Ουίλλιαμ Χόλκερ; και ότι τήν στιγμήν ακριβῶς που άπεμακρύνετο τῷ πλοηγόν, ο κ. Μάκ Βέιρρ έλεγεν εις τους φίλους του:
— Άν αὐτός ο εκατομμυριούχος Άμερικανός είχε λιγάκι πῖδ πλατεϊς ώμους, θα ήμουν πῖδ ένθουσιασμένος, γιατί... δεν θα μ' έστένευε τῷ κοστοῦμί του. Όπωσδήποτε, θα με αποζημιώσουν τά περιεργα μαργαριτάρια. Κι' εδιάλεξα κηδῶ μερικά, που θα σας τά χαρίσω, κύριοι, για τῷ γραβάτες σας.
Οί Άνικητοί υπεκλήθησαν, εύχαριστοῦντες τόν αρχηγόν και κατόπιν συνω-

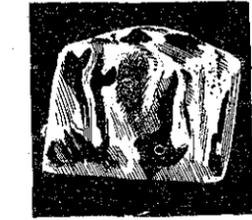
Έννομίκα πῶς θα τῷ ξέρατε αὐτό...
— Καλά τῷ σκεφθήκατε, άπεκρίθη ο πρόεδρος των Άνικητών' άλλ' έπιτρέπατέ μου να μη πιστεύσω λέξι, γιατί έχω θετικῶς πληροφορίας. Τά μαργαριτάρια που έχετε εδῶ, είναι τάληθινά. Και αξίζουν μια περιουσία, που μου άρκει.
— Όπως αγαπάτε, υπέλαβεν ο Άμερικανός. Τότε δεν μένει παρά να σας ρωτήσω που, πότε και πῶς θα μ' έλευθερώσετε, καθώς και τήν οικογένειά μου και τους ανθρώπους μου.
— Αυτό ακριβῶς ήλθα να συζητήσω μαζί σας, άπεκρίθη ο πρόεδρος. Έ άπελευθερωτίς σας, μάλλον ή ήτιον προσεχῆς, εζαρτάται από τήν ευπείθειάν σας και τήν καλήν σας θέλησιν. Έχω σκοπόν, άμα φθάσωμε εις τας γαλλικῶς ακτάς, να σας βάλω όλους σε δύο βάρκες και να σας άφίσω να φθάσετε στον πλησιέστερο λιμένα, ένῷ ο «Καρχαρίας» θα εξακολουθῇ τόν δρόμον του υπό τας διαταγῶς μου. Εγώ θα ποδιβασθῷ στη Χάβρη πριν από σας' ώστε δεν έχω να φοβηθῶ τίποτε για μένα και για τους φίλους μου. Έπειδή όμως σας βλέπω αρκετά ευδιάθετο, ήθελα να σας ζητήσω μια μικρή χάρι.

Ο άνθρωπος—ωελότα

Η άπέναντι εικὼν παριστᾷ τόν άμερικανόν Ουίλκυ Κούκ, ο όποιος, χωρίς τήν παραμικράν δυσκολίαν, χωρίς κανένα πόνον, είμπορεῖ να διατρύχῃ τῷ πρόσωπόν του, από τῷ ένα μάγουλο ως τῷ άλλο, με μίαν καρφεϊσαν καπέλλου. Με ακόμη μεγαλητέραν εύκολίαν μεταβάλλει τά μπράτσα του και τας κνήμας του εις μαξιλαράκια καρφεϊσῶν. Δι' αὐτῷ έπωνομάσθη ο άνθρωπος—πελότα (l'homme-pelote.)

Ο μεγαλύτερος αδάμας

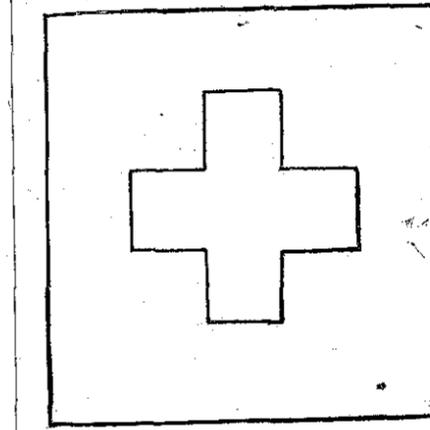

Ο μεγαλύτερος αδάμας τῷ κόσμου είναι ο Κυλλέριαν, εύρεθεις τῷ 1905 εις έν αδάμαντρω-χεϊόν τῷ Τράνσβαλ. Άκατέργαστος, ζυγίζει 3, 025 καράτια. Η κυβέρνησις τῷ Τράνσβαλ τόν προσέφερε δῶρον εις τόν βα-

σιλέα τῷ Άγγλίας. Η έπεξεργασία του, ή όποία ήρχισε τῷ 1906, δεν έτελειώσεν ακόμη. Διότι χρειάζεται πολὺς καιρός διά να μεταβληθῇ εις μ πριλά ντι ένας τῷσον μεγάλος αδάμας.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

α.) Πρόβλημα

Άπό τας τέσσαρας άκρας αὐτοῦ τῷ σταυροῦ, ναποκοποῦν τέσσαρα ἴσα κομμάτια, τριγωνικά, οὕτως ώστε, εφαρμοζόμενα εις τά κενά τῷ απομένοντος σχήματος, ναποτελέσουν μετ' αὐτοῦ έν τετράγωνον.
Δοκιμάσατε. Δεν είναι πολύ δύσκολον.

β.) Παιγνιον

Έστάλη υπό τῷ Ουόριου Άνέμου

ΘΥ	ΤΙ	ΑΥ	ΘΥ
ΜΑ	ΡΕΙ	ΓΕΙ	ΜΑ
ΡΑ	ΡΟΝ	ΔΩ	ΡΑ
ΟΝ	ΠΑ	ΛΗ	ΟΝ

Να συναρμολογηθούν αἱ συλλαβαί αὐται, ώστε να αποτελεσθούν πέντε μέρη τῷς οικίας.

γ.) Ρογοωαικτικῆ Έρώτησις

Έστάλη υπό τῷς Κόρης τῷ Φεαλού
Ποίος άνθρωπος έχει 1000 μάτια, δόντια, πόδια, χέρια;

δ.) Διά τους Γαλλομαδεϊς Ένιγμα

Έστάλη υπό τῷς Μεγάλης Έλλάδος
J' apparais sans qn' on y pense
Et je meurs a ma naissance;
Cependant un grand bruit
D' ordinaire me suit.

Δήλωσις: Αἱ λύσεις—όσωνδήποτε ζητημάτων τῷ αὐτοῦ φυλλαδίου, — συνοδεύονται απαραίτητως υπό ένός μόνον δεκαλέπτου καθαροῦ γραμματοσήμου.

Ρύσεις τῷ 46ου φύλλου

α.) Κίνα, Ίνδία, Ίαπωνία, Περσία, Κορέα.—β.) A la guerre, comme a la guerre.

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ ΤΩΝ ΤΟΜΩΝ

Δώρον Δραχμῶν 5 ἕως 52,50

Οἱ ἐγγραφόμενοι νέοι συνδρομηταὶ εἰς τὴν «Διάπλαιν» διὰ τὸ 1916 πρὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου ἔ. ἔ., καθὼς καὶ οἱ ἀνανεοῦντες πρὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου ἔ. ἔ. τὴν συνδρομὴν των διὰ τὸ 1916, ἔχουν τὸ προνόμιον νὰ γοράσουν τοὺς τόμους τῆς «Διαπλάσεως» τῶν ἐτῶν 1899 ἕως 1905, ἄλλοι μὲν ἢ χωριστὰ ἕνα ἕνα...

Αἱ ἄνω τιμαὶ εἶνε διὰ τοὺς παραλαμβάνοντας τοὺς τόμους ἐκ τοῦ Γραφείου μας. Οἱ παραγγέλλοντες νὰ σταλοῦν ταχυδρομικῶς πρέπει νὰ προσθέτουν διὰ ταχυδρομικὰ τέλη ἐκάστου τόμου λεπτὰ 50 οἱ ἐν τῷ ἔσωτερικῷ καὶ δρ. 1 οἱ ἐν τῷ ἔξωτερικῷ. Τὰ πρὸς τοῦτο διατιθέμενα ἀντίτυπα εἶνε 50 ἕξ ἐκάστου τόμου, δηλαδὴ τόμοι ἐν ἑξῆς 800, τοὺς ὁποίους θὰ γοράσουν ὅσοι προλάβουν νὰ ἐπωφεληθοῦν τοῦ προνομίου οὐ μόνον ἐντὸς τῆς ἄνω προθεσμίας ἀλλὰ καὶ πρὶν ἐξαντληθῶν.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια τοῦ 152ου Διαγωνισμοῦ Λύσεων Ἀγούστου - Νοεμβρίου.

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 20ης Δεκεμβρίου. Ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῆ.

594. Δογματικὸς Λεξιγραφὸς

Σ' ἐσάν, λῦτα, ἄν προστεθῆ Ὁ ἰδικός σου πρὶς. Εἰς βασιλεῖς; θάνασθηθῆ Αἰγύπτιος, εὐθύς.

595. Στοιχειοτονόγραφος

Μικρὰ νῆρος τοῦ Αἰγαίου. Ἄν με ἀποκεφαλίσῃς. Τὴν κατάραν μου θὰ λάβῃς. Κί' ἐν τὸν τόνον τῆς κινήσεως Τότε ἀμέσως ἄπορήσῃς.

596. Ἰονόγραφος

Πόλιν τῆς Μακεδονίας Ἐάν παροῦτονίσης, Τῆς Βαλκανικῆς ἐν Κρίτος; Εὐκόλα θὰ σχηματίσης.

597. Πυρμίδις

Οἱ στανροὶ νῆρος τοῦ Αἰγαίου. * + * = Υἱὸς τοῦ Ἰακώβ. * + * = Κατοικία ζώων. * + * = Ὅρος τῆς Ἑλλάδος. * + * = Ποταμὸς Ἑβρωπ. * + * = Στρατηγός τοῦ Βυζαντίου.

598. Ἐπιγραφή

Ι Ε Ι Γ Ε Ν Ν Ο Δ Ν Α Ρ Ι Ο Ο Γ Ο Ο Δ Α Δ Ν Υ Ρ Σ Τ Ε Σ Ο Ε Δ Ε

Ζητεῖται ἡ ἀνάγκη τῆς Ἐπιγραφῆς ταύτης. Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἐνδόξου Κυανολεύκου

Table with 10 columns and 10 rows of numbers for the 599 Cryptogram puzzle.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μεσοσηματικῆς Ἀκτῆς 600. Ἀκροστιχίς ἐξ ἀντιθέτων.

Νὰ εὐρεθῶσιν ἀντίθετα τῶν κάτωθι λέξεων τοιαῦτα, ὥστε τὰ ἑκάστη των νὰποτελοῦν ἀρχαῖον μεγάλου καλλιτέγγην:

Σκότιος, Ὀπίσω, Ἄλλος, Ἐλευθερος, Παχὺς, Τελευτῶ, Σβίνου.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐξοριστοῦ Παύλου 601. Φωνηεντάκιον.

τ - δκν - τ - δκο - κκν

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ναυτοπούλας 602 Γρίφος.

Η ΠΑ ἄ; + + ἄρπα ζή!

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Πεταχτῆς Νεραϊδοῦλας

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 36καὶ 37

443. Σύντροφος (σύ, ἀτροφ.)—444. Νινυξ (νῖ, γαί, βῆ.)—445. Ἥλιος—Ἥλιος.—446. Ὅρος—ὄνος.

447. Θ Η Σ 448-450. 1. Ἄν καινούργιους φίλους κἀνῆς, τοὺς Κ Α Ν Α Δ Α Σ παλῆν; μὴν τοῦ; Τ Ε Ρ Ψ Ι Χ Ο Ρ Η ἐξαπῆς; 2 Πέτρα ποῦ κυλάει, δὲν μαλλιάζει. 3. Ὅμοιος ὁμοίῳ ἄει πελάζει.—451—453. 1. Πῦρ, πυρὰ, πῆρα, Θῆρα, θῆρ, ἀήρ. 2. Ὅνος, οἶνος, οἶος, Ἴος, Ἰαπος. 3. Πῶλος, πόλος, πῆρος, Πᾶρος.—454 (κατὰ λ-θος 441). ΑΣΤΡΟΣ, ΠΙΝΔΟΣ, ΣΠΙΝΟΣ, (Ἀσπίς, Σπιδίον, ΤάΝαλς, ΡόδοΝ. Ὀλο-ροΣ, ΣεΣωΣτρικ.)—455. Ἡ πνοχία δὲν εἶνε ἐλάτωμα.—456. Καλλιπτον χορῶμα τὸ τῆς αἰδοῦς ἐοθῆμα (καὶ εἰς τῶν -χορῶμα -τότ' εἰς ἐδ -οὺς ἐρ ἢ ὄμα.)

457. Λειψία (λίψ, γα.)—458. Σύμπαν (Σήμ, Πάν).—459. Ἀγγελοσ - Ἀγγελοσ.—460. Μαρ-γαρίτης - μαργαρίτα.

461. Ε Κ Τ Ω Ρ 462 Ε Λ Λ Α Σ Ε Ρ Α Τ Ω Δ Ε Ω Ν Α Ι Μ Ο Σ Α Ω Τ Μ Η Λ Ο Ν Α Ν Σ Ο Λ Ω Ν Σ

463. ΑΕΤΟΣ (Ἀσθενής, Ἐξω, Τολμηρός, Ὀχι, Σώζω).—464. ΑΡΙΘΜΟΣ (ροῖα, ἰσθμός, θάρρος, Μαρία, Ὀμηρος, Σάμος)—465. Θαρραῖν χρῆ.—466. Μῆ πῶσι πίστευε (μὴ π' ἄς—ὕπ εἰς τὰ βέ.)

Μικρὰ Ἀγγελία

Ἄθηνα, δέχομαι προσηλασάν ἀλληλογραφίαν, Διεύθυνσίς μου, ὁδός Ὑψηλάντου 110, Πάτραι.—Μεγάλη Ἑλλάς.

Ἐἶσα ἐλευθερος, Πειρακτικῆρον, νὰ παρατη- ὄης ἐκ τοῦ Συνδέσμου μας, ἀλλὰ τότε διατι μετέχεις τῆς ἰδρυσεῶς του;—Ἐνα Χιωτάκι.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ρεύματος τοῦ Ἑλλησπόντου 598. Ἐπιγραφή

Ι Ε Ι Γ Ε Ν Ν Ο Δ Ν Α Ρ Ι Ο Ο Γ Ο Ο Δ Α Δ Ν Υ Ρ Σ Τ Ε Σ Ο Ε Δ Ε

Ζητεῖται ἡ ἀνάγκη τῆς Ἐπιγραφῆς ταύτης. Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἐνδόξου Κυανολεύκου

Δέχομαι παντός εἶδους ἀναλλαγὰς καὶ ἀλληλο- γραφίαν, Ἑλληνιστί, Γαλλιστί, καὶ Ἀγγλιστί.—Διεύθυνσις: Ἐνα Χιωτάκι, Χίον.

Ἀναλλάσσω c. p. πανταχῶθεν. Ἐνα Βολιωτάκι Poste Restante, Βόλον.

Φοιτητῆς διαθέτων ὥρα; τινὰς ζῆσαι παρα- δόσεις μαθητῶν Δημοτικῶν ἀντὶ μετρίας ἀμοιβῆς. Πληροφοραὶ παρ' ἡμῖν.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ὅσον αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίου, ἐλήφθησαν ἀπὸ 20—27 Ὀκτ.

ΑΘΗΝΟΝ: Κωνστ. Π. Μπαρδῆς, Εὐαγγ. Χαλκιοπούλου, Σπ. Μάμος, Μαρία Χ. Τζουαντάκου, Ἰω. Α. Πελεκάνος, Κωνστ. Μπατιστάτος, Ἀσασία Α. Πυλαγιάνου, Αἰλῆ Γε. Γκαρῶ, Σπυρίδων Κοῦλιας Ἀγγελικὴ Κασεῖρη, Ἐμ. Θ. Κασσαβέτης, ΑΜΦΙΣΣΗΣ: Γεώργ. Β. Λαγανάς, ΒΟΛΟΥ: Ἡλ. Α. Ἀεδαβάνης, Χρ. Γ. Χρυσού, Γ. Γ. Ἡλίας, Ζαχ. Αεβῆς, ΙΘΑΚΗΣ: Χρ. Ρεμαντάς, Τάσος Γ. Παῖσης, ΚΑΛΑΜΩΝ: Σπ. Γ. Γεωργιάδης, ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Χριστίνα Δημουλίτσα, Σοφὸς τοῦ Μέλλοντος, ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Μαρία Α. Ζακυνθινού, ΛΑΜΙΑΣ: Μίνα Α. Τσαλλῆ, ΛΑΥΡΙΟΥ: Ἀνδριάννα Γ. Δελατόρα, Ν. Π. Κατσούλης, ΜΕΣΣΗΝΗΣ: Ἀγαπῶ τὴν Διάπλαιν, ΠΑΤΡΩΝ: Γεωρ. Σ. Αὐγερινός, ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ἀνδρον. Σ. Χρηστίδης, Κωνστ. Σ. Χρηστίδης, Πάνου Χ. Κολυβάς, Ν. Πρωτονοῦτος, ΣΥΡΟΥ: Κ. Σαλάγα, Σπυρ. Γ. Κολοκοῦρης, ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Χρ. Κ. Θεοδορόπουλος, Μαρι- κησία τῆς Χάριτος, Βοσκοπούλα τοῦ Βουνού, Ἄνθος Μάτου, Νεράϊδα. Ἐρῶθα Καμέλια, Λάμπων Ἥλιος Ἰνδάλμα τῆς Τριπόλεως, Βαλντιφογάτος Ἀριάς, Λόρδος Λίστας, Μελαχρονίδ Ἀγγελουδάκι, Μελαχρονίδ Διαβολάκι, Μικρὰ Σαν- θομαλλοῦσα, ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Ἀναστ. Χρ. Λεμπέτης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ δνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν κληροῦδα καὶ ἐληφθῆσαν οἱ ἐξῆς δύο: ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΔΕΒΗΣ ἐν Βόλῳ καὶ ΧΡΗΣΤΙΝΑ ΔΗΜΟΥΑΙΤΣΑ ἐν Κερκίρῳ, οἱ ὅσοι ἐνεργή- φησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1 Νοεμβρίου.

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893) Τόμοι 8 (οἱ ἐξῆς: 5, 7, 15, 18, 19, 20, 21, 23) πρὸς φρ. 1 ἕκαστος καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 1.10, διὰ τὸ ἔσωτερικόν καὶ 1.30 διὰ τὸ ἔξω- τερικόν.

Τόμοι 11 οἱ ἐξῆς: 1, 4, 6, 8, 9, 11, 12, 14, 16, 22, 24) πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος. (Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιόδου 2ος, 3ος, 10ος, 13ος, 17ος ἐξηγητήθησαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1894-1914) Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, ὃν ἕκαστος τιμᾶ- ται: Ἄδεται φρ. 3—Χρυσὸδ. φρ. 6. Διὰ τὰς ἐπαρχ. ἄδεται 3,50, χρυσ. 6,50 Διὰ τὸ ἔξωτερ. » 4.— » 7.— Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὃν ἕκαστος τιμᾶται ἐλευθερος ταχ. τελών: Ἄδεται φρ. 7—Χρυσὸδεται φρ. 10. Τόμοι 9: τῶν ἐτῶν 1906 ἕως 1914, ὃν ἕκαστος τιμᾶται: Ἄδεται φρ. 8—Χρυσὸδεται φρ. 10.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

Table with columns: ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ, ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Α. 20, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 7 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1915

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια) Ὁ ἄνθρωπος δὲν ἤξευρε ποῖον νὰ- κούση κ' ἐδίτταζε μεταξὺ τῶν ἀντιθέτων διαταγῶν. Ἄλλ' ἢ μὴς Μπριδὺ ἐθύμωσε. — Ἄ, σὲ παρακαλῶ! ἐρώναζε, κτυ- πῶτα τὸ πόδι τῆς εἰς τὸ πά:ωμ' ἔχω, ναι ἢ ὄχι, τὸ δικαίω- μα νὰ διαθέσω τὰ χρή- ματά μου ὅπως θέλω; Αὐτὸς ἢ πενηνταδύο γι- λιᾶδες πιάστρα εἶνε δι- κές σου, Ράλφ, ἢ δι- κές μου.

τὸ ξενοδοχεῖον τόσον εὐτυχῆς, ὅσον δὲν ὑπῆρξε ποτέ, οὔτε τὴν ἡμέραν ποῦ ἔμα- ρθεν, ὅτι εἶχε κερδίσει τὸ ἑκατομῦριον. Ἐπανήργετο εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς μὴς Μπριδὺ, ἀλλὰ μίᾳς μὴς Μπριδὺ χρηστῆς καὶ τιμίας ἐξ αἰτίας του. Ποῖα εὐτυχία ἠμποροῦσε νὰ συγκριθῆ με αὐτῆν; ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ' Η ΝΕΑ ΕΡΓΑΣΙΑ Εἰς τὸ πρακτορεῖον Περὲς. Τὰ πράγματα λαμβάνουν ὄψιν ἐντε- λῶς διαφορητικῆν, ἀνα- λόγως τῶν ψυχικῶν διαθέσεων καὶ τὰς ὁποί- ας τὰ βλέπομεν. Ὁ Ραούλ δὲν ἦτο ἀρκετὰ μεγάλος φιλό- σοφος διὰ νὰ συζητήσῃ τὴν θεωρίαν αὐτῆς τῆς ἀντικειμενικότητος τὴν ἐβλεπεν ὅμως τώρα εἰς τὸν ἑαυτὸν του. Τὸ Βουένος Ἄδρες, ἢ πόλις, ἢ ὁποῖα τῷ ἐράνη πρὸ ἑλίγου τό- στον ἀσχημῆ, τόσον με- λαγχολικῆ, τώρα, μετὰ τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς τὸ Πλάζα Ὁτέλ, τῷ ἐφαίγετο μεταμορφω- μένην, θαυμασία. Τῷ ἔμεναν τρεῖς ὄρα: ἐλευθεραὶ, μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς συνεντεύξεως, καὶ ἀπε- φάσισε νὰ τὰς περάσῃ με περιπατοῦν ἀνά τὴν πόλιν, διὰ νὰ ἐπανιδῆ τὰ γνώριμα μέρη, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπωλοῦσεν ἄλλοτε τὰς ἐρημερίδας του. Καὶ νὰ συλλογιζέται ὅτι πρὸ ἑλίγου ἀκῆμη ἤθελε νὰναλάβῃ τὸ ἐλεεινὸν αὐτὸ ἐπάγγελμα! Τώρα ὄχι! Τώρα εἶχε τὴν προστα- σίαν τῆς μὴς Μπριδὺ καὶ δὲν ἐφοβεῖτο τίποτε. Ὅλα τὰ ἐβλεπεν ὄρατα, ρόδινα. Ἦτο ἀληθινὰ εὐτυχῆς. Καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔτρε- χαν εἰς τοὺς δρόμους τῆς μεγαλοῦπ- (*) Ἦδε εἰκόνα προηγ. φύλλου, σελ. 382.

«Μία συνάθροισις παράδοξος καὶ γραφικῆ...» (Σελ. 390 στ. 6')